

Fullparroquial

Una comunitat fraterna on es parteix, comparteix i reparteix la Bona Nova de Jesucrist

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

*No hi ha cap profeta que
siguís ben rebut al seu país*

El qui estima és pacient, bondadós; no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoísta, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai.

Quan el cor està autènticament obert a una comunió universal, res ni ningú no està exclòs d'aquesta fraternitat. Pau, justícia i conservació de la creació estan absolutament lligats. Tot està relacionat, i tots els éssers humans estem junts com a germans en un meravellós pelegrinatge, entrellaçats per l'amor que Déu ens té a cada una de les seves criatures (Papa Francesc)

Comentari a la Paraula UPP SÚRIA

La primera lectura avui ens presenta la vocació de Jeremies. Una persona bona, sense pretensions, que es veu urgit pel Senyor a profetitzar al seu poble i als seus dirigents. Una missió difícil. Proclamar el que Déu vol per a créixer en la veritat i ser fidels a la seva voluntat. No gens fàcil. Servei que el porta a ser malvist, criticat,

perseguit; per tots aquells qui volen imposar el seu govern. Un servei que Déu li regala i el consagra des de les entranyes de la mare. És ara quan el crida que n'esdevé conscient i tot les seves limitacions personals es posa en mans de Déu. També avui Déu ens crida a cada un de nosaltres al seu servei. Quina és la nostra resposta? Difícil discerniment anar a favor o en contra dels interessos particularistes dels béns materials i/o en bé de la dignitat de cada un i de tots. Quina és la crida que Déu avui ens adreça per a ser els seus fidels instruments, és a dir, els seus profetes? Saber-nos estimats pel Déu de la vida ens dóna confiança i coratge per a viure el que Ell ens demana.

Com ens diu sant Pau en la seva primera carta a la comunitat de Corint aquesta nostra missió només la podem conèixer en profunditat interessant-nos més pels dons millors; i d'aquests el més gran és la capacitat d'estimar. L'amor ho sosté tot. Qui viu en l'amor viu en Déu perquè Ell és amor. Seguir-lo a Ell és camí i ofici d'amor. Només des d'Ell i amb Ell puc arribar a conèixer-me i veure el que Ell em demana i vol de mi a cada moment. Només així puc descobrir més enllà de l'aparença com passa als natzarens, *"aquest no és el fill del fuster, d'on li ve tot això ?"*, més enllà de la meva visió i dels meus raonaments, la presència de la voluntat de Déu en mi mateix, en els altres, en tot. Des de cada petit gest d'estima. Des de la proximitat de saber-me de Déu i per a Déu !

Diumenge, 30 de gener de 2022 - Núm. 3777

HORARIS CELEBRACIONS

TERCER DIUMENGE DURANT L'ANY – C

DISSABTE, DIA 29 de gener de 2022
8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 30 de gener de 2022
10 matí – Saló
12 migdia – Súria

QUART DIUMENGE DURANT L'ANY - C

DISSABTE, DIA 5 de febrer de 2022
8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 6 de febrer de 2022
10'30 matí – Castelladral
12'30 migdia – Súria

INTENCIONS DE MISSES

Dissabte, dia 29, Súria, 8 vespre: Jaume Ros Junyent. Paula Farriols Reguant.

José Abarca Piedra (1 aniv). Beatriz Lazo Ruiz (14 aniv). Francisco José Abarca Lazo (30 aniv).

Diumenge, dia 30, Súria, 12 migdia: Esposos Josep Manau Vila i Francisca Roig Serraviñals. Fernando Alvarez Reguant. Esposos Joan Franch Pujols i Josefa Cortina Reig. Josep Franch Cortina.

Dimecres, dia 2, Súria, 7 tarda: Difunts de Vida Creixent de la Unitat pastoral Súria i de la Diòcesi.

Diumenge, dia 6, Castelladral, 10'30 matí: Difunts de la parròquia.

Diumenge, dia 6, Súria, 12'30 migdia: Jaume Cots Vila i Sabina Porti Clusella. Josep Porti Clusella, Andrés Plasencia Ramirez i Rosario Burgos Arias. Eusebi Vilaplana i Dolors Porti Clusella, Maria Pich Molgosa. Esposos Francisca Molina Quintana (5 aniv) i José Cabrera Linares. Juanita Cabrera Linares.

VISIÓ PASTORAL

CARTA DEL PAPA FRANCESC A LES FAMÍLIES (1)

Amb motiu de l'Any "Família *Amoris laetitia*", m'apropro a vosaltres per tal d'expressar-vos el meu afecte i proximitat en aquest temps tan especial que estem vivint. Sempre he tingut present les famílies en les meves pregàries, però encara més durant la pandèmia, que ha provat durament a tothom, especialment als més vulnerables. El moment que estem

passant em porta a apropar-me amb humilitat, afecte i acollida a cada persona, a cada matrimoni i a cada família en les situacions que estigueu experimentant.

Aquest context particular ens convida a fer vida les paraules amb les quals el Senyor crida Abraham a sortir de la seva pàtria i de la casa del seu pare cap a una terra *desconeguda* que Ell mateix li mostrarà (cf. Gn 12,1). També nosaltres hem viscut més que mai la incertesa, la solitud, la pèrdua d'éssers estimats i ens hem vist impulsats a sortir de les nostres seguretats, dels nostres espais de "control", de les nostres pròpies maneres de fer les coses, de les nostres apetències, per atendre no només al bé de la pròpia família, sinó a més al de la societat, que també depèn dels nostres comportaments personals.

La relació amb Déu ens modela, ens acompanya i ens mobilitza com a persones i, en última instància, ens ajuda a "sortir de la nostra terra", en moltes ocasions amb cert respecte i fins i tot por d'allò desconegut, però des de la nostra fe cristiana sabem que no estem sols ja que Déu està en nosaltres, amb nosaltres i entre nosaltres: en la família, en el barri, en el lloc de feina o estudi, en la ciutat que habitem.

Com Abraham, cada un dels esposos surt de la seva terra des del moment que, sentint la crida a l'amor conjugal, decideix lliurar-se a l'altre sense reserves. Així, ja el nuviatge implica sortir de la pròpia terra, perquè suposa transitar junts el camí que condueix al matrimoni. Les diferents situacions de la vida: el pas dels dies, l'arribada dels fills, la feina, les malalties són circumstàncies en les quals el compromís que vau adquirir l'un amb l'altre fa que cada un hagi d'abandonar les pròpies inèrcies, certes zones de confort i sortir cap a la terra que Déu us promet: ser dos en Crist, *dos en un*. Una única vida, un "nosaltres" en la comunió de l'amor amb Jesús, viu i present en cada moment de la vostra existència. Déu us acompanya, us estima incondicionalment. No esteu sols!

Els vostres fills — i especialment els joves — us observen amb atenció i cerquen en vosaltres el testimoni d'un amor fort i fiable. Que important és que els joves vegin amb els seus propis ulls l'amor de Crist viu i present en l'amor dels matrimonis, que testimonien amb la seva vida concreta que l'amor per sempre és possible!

UNITAT PASTORAL

PRESENTACIÓ DEL SENYOR

Dimecres, dia 2 de febrer, Missa amb benedicció de candeles, a les 7 de la tarda, a la parròquia de Súria.

SANT BLAI Dijous, dia 3 de febrer, benedicció de fruits a la Missa de les 7 a la parròquia de Súria.

SANTA ÀGATA, A CASTELLADRAL Diumenge vinent, dia 6 de febrer, missa i processó a 2/4 de 11 del matí, a llaor de santa Àgata, festa major d'hivern. Benedicció de candeles i de fruits.

CANVI HORA MISSA A SÚRIA, DIUMENGE DIA 6 La missa en aquest dia no serà a les 12 sinó a 12'30, després de la festa a Castelladral.

JORNADA VIDA CONSAGRADA Amb motiu de la festa de la Presentació del Senyor es celebra la Jornada Mundial per a la Vida Consagrada. A Súria tenim la sort de poder gaudir de dues comunitats religioses quan en tants indrets s'estan tancant tantes cases. Donem gràcies del carisma de les Germanes Dominiques i de les Filles de la Caritat. Acompanyem-les. Caminem junts. Preguem per elles i les seves necessitats.

VIDA CREIXENT Dimecres, dia 2, amb motiu de la festa de la Presentació del Senyor, celebrarem a la Missa de les 7 els sants patrons del Moviment Vida Creixent. Preguem pel bon servei que aquest grup fa donant qualitat als anys dels més grans i tinguem molt presents aquells companys qui al llarg de l'any ens han deixat.

CÈL·LULA PARROQUIAL Dimecres, dia 2, després de la missa de les 7.

MISSA RESIDÈNCIA BELL REPÒS Fins a nou avís no hi haurà missa a la Residència Bell Repòs el dissabte a la tarda, degut a les mesures sanitàries establertes.

EXPOSICIÓ SANTÍSSIM I ROSARI Dijous, dia 3, a partir de 3/4 de 6 de la tarda, a la parròquia de Súria.

PRESA DE POSSESSIÓ DEL BISBE FRANCESC El dissabte dia 12 de març a les 12 del migdia i a la Catedral de Solsona, el Bisbe Francesc prendrà possessió de la Diòcesi com a Pare i Pastor. Totes aquelles persones qui volem acompanyar-lo comuniquem-ho a la Parròquia per a la bona organització del transport. Gràcies.

BISBAT

El bisbe electe de Solsona, Mons. Francesc Conesa, visita la diòcesi

El divendres dia 21 de gener el bisbe electe de Solsona, Mons. Francesc Conesa, va visitar la diòcesi per primera vegada des del seu nomenament. Al matí va anar a la cúria diocesana, on conversà breument amb els treballadors de la casa i pogué conèixer les oficines.

A les dotze del migdia va presidir la reunió del Col·legi de Consultors, on parlà sobre algunes qüestions de cara a la seva pròxima presa de possessió com a bisbe de Solsona, que recordem que serà el dia 12 de març a les dotze del migdia.

A la tarda va visitar la catedral i saludà alguns membres del capítol catedralici. Així mateix va poder conèixer la seva història i alguns elements rellevants del patrimoni d'aquest conjunt arquitectònic. Al vespre el bisbe Francesc va celebrar missa al Seminari amb tots els capellans residents i va sopar i conversar amb tots ells.

L'endemà, dissabte, al matí va visitar el Claustre i va pregar davant la Mare de Déu. Tot seguit es va dirigir al santuari del Miracle, on pogué contemplar el magnífic retaule. El bisbe Francesc es va mostrar molt proper amb tothom i es manifestà molt content de ser el nou bisbe de Solsona.

Artesans de cohesió social

Glossa Bisbe Romà Casanova

Fa pocs dies es van fer públiques les conclusions de l'informe FOESSA, centre d'estudis de Càritas, que porta per títol «Evolució de la cohesió social i conseqüències del Covid-19». Les dades que ens ofereix són colpidores per als qui, en qualsevol situació, hem de tenir la mirada fraternal que ens demana l'Evangeli: onze milions de persones en exclusió social, és a dir, que queden al marge de la vida de la societat per falta de recursos; a sis-

centes mil famílies els manca algun tipus d'ingrés econòmic de manera periòdica que els permeti una certa estabilitat; la diferència entre la població amb més i menys ingressos ha augmentat un vint-i-cinc per cent; tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat; la precarietat laboral s'ha duplicat; la bretxa digital ha crescut; hi ha col·lectius especialment perjudicats per aquesta crisi pandèmica: les dones, els joves i el immigrants; les dificultats per a accedir a l'habitatge han augmentat, especialment a Catalunya.

Una primera conclusió fàcil seria pensar que aquesta és una qüestió que implica les administracions polítiques i que nosaltres poc hi tenim a fer. Certament que les administracions han de tenir com a prioritat la qüestió social. Tanmateix, les dades de l'informe esmentat manifesten que l'anomenat «escut social», que tant ha omplert la boca dels dirigents, ha fracassat. A nosaltres se'ns demana de treure'n una altra conclusió, que ens implica personalment i comunitàriament. Si deixem que aflori el que som en el més pregon del nostre cor, imatge de Déu, hem d'actuar, enfront d'aquesta situació d'exclusió social de tants semblants nostres, des de l'autèntica fraternitat: tota persona, sense cap distinció, és sempre germana nostra. Anem a la paràbola del bon samarità. Aquest podria haver deixat el malferit a la vora del camí, i anar ràpidament a Jerusalem a presentar una queixa a les autoritats; però no, ell es va fer germà del necessitat, sense preguntar-se ni qui era ni per què estava ferit. Des del cor que veu, com el del bon samarità, hem de ser artesans de cohesió social: mirada atenta a les persones que hi ha en el nostre entorn i a les seves necessitats tant materials com espirituals, esmerçant temps i recursos en l'escolta i l'acompanyament; donar suport a les institucions que treballen en aquest camp, com Càritas. En definitiva, en tota situació s'ha de palesar que, en Crist, Déu és el nostre Pare i tots som germans.